

trobi, dyž nastrojeni, stuleni, hubeni, kudzi a wopuszczeni budzeczje. Pšchetoz ktemu wedze ton swjaty Duch to Meno, so Troschtar rjeka, a niz Srudzer, pschetoz dzejz Srudnosz je, tam ton swjaty Duch, ton Troschtar, domach neje. Ton Troschtar rjeka tejšch jedyn Duch teje Wjernošze. Pšchetoz won netroschtuje njedze kajz ton Sswjet, kotrehoz Troscht netraje, ale jeho Troscht traje wjecznje a nemože nikoho sjebacz.

Alle tu so sašo na njezim sapera. Pšchetoz Sswjedomnje praji: Ty mi derje wot jeneho Troschta ryczišch, ale ja jeho necuju, haj, ja cziszje to czuju, shtoz je temu napschecziwo, menujzy, so Sswjet, Wefelje a Troscht ma, dyž czi Kscheszijeno sa to czerpicz dyrbja. Jan, ton Chezenik, dyrbi febi tu Kwilu swoju sowu dacz wotrubacz, jako Herodasch se swojej Kurwu romadzje pjeztaj a žeretaj, a dobreje Myšlje staj. A nam so tejšch tak dze. Ton Sswjet nam Kuša Kljeba nepopscheje, ale myšli febi, shtoz Kscheszijanej kschindzi sczini, so je to derjesczinik. Bamz, Kardinalojo a Biskopi a wschitko, shtoz so Evangelionu pschecziwi, maju na tem Mjeszi dobre Dny, a kedza be wschitkeho Spnyttowanja wrojowej Sarodzi. Rjeka da to Troschtowane? Haj! praji Krystus, wono rjeka Troschtowane. Alle ty dyrbišch jene Rosdzjelenje bes tem Troschtowanjom czinicz. Wjerno je, so ton Sswjet tejšch swojeho Troschta ma, hewak nemoł tak secher, wefelny a dobreje Myšlje bydz. Alle to neje

Troscht, kiž wot Ducha teje Wjernošze hew pschindze, ale to je seibarny Troscht. Pšchetoz wono može so boršy stacz, so wschitko, stotrymiz so Sswjet troschtuje, wjazzy troschtowacz a pomhacz nemože.

Hinajšcheho Troschtarja maju czi Kscheszijeno na temu Duchu teje Wjernošze, kiž stajny Troscht we naschej Wutrobi ptozdi. Hacz tehodla runje ton bohi Jan ton Troscht nemjejesche, kotrehoz Herodasch a jeho Kurwa mjejeschtaj, ale dyrbesche jeje dla hubenje w Thurmi netroschtowany ležecz, a na pošletku sowu subicz, da jemu tolla ton swjaty Duch pschwoła, a ryczi jemu do Wutroby: Moj luby Jano, neladaj na tu Stryšnosz, so ty jow tak hubenje ležišch, a ton lusy Sswjet swoje Schibaštwo nad tebi wopokaže, schak ty wješch, to nebudže dołho tracz. Ty wješch tejšch, so wot nich rjeka: Krotke Wefelje, dołha a wjeczna Žalosz. Na te mjesto pak dyrbi twoje Čerpenje krotke bydz, a na tofame wjeczna Wefelosz pschindz; dzejz jene Wokomikneme wele ljepsche je, dyžli tausend Ljeta tudn na Semi, dyby tejšch žykeho Sswjeta Wefelje romadzje byto, a žana Žalosz podla nebnta. Tak ki Troscht napelni Janowu Wutrobu tak bohacze, so so niz jeno niczo psched Ssmerczu neboji, ale so hjeschecze Bohu dzakuje, so psches to wot rjeschneho Čijela a živenja lusowanu budže, a kwjecznemu živenju pschindze.

Wotkoho bere pak ton sw. Duch taj ki Troscht? wot Wotza, praji Krystus tudn,